

General de Joventut. Article 4: «Els serveis d'informació juvenil de la Xarxa Catalana de Serveis d'Informació Juvenil es comprometen al següent: (...) e) Fer constar la frase "Xarxa Catalana de Serveis d'Informació Juvenil" a totes les publicacions, impresos i altres materials gràfics que pugui editar». La frase esmentada es manté en català en la versió en castellà del DOGC.

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de juliol a 31 de desembre de 1994)

Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'ús Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

Administració militar

En aquest àmbit cal lamentar el Reial Decret 1410/1994, de 25 de juny (BOE núm. 172, de 20 de juliol) del Ministeri de Defensa, pel qual s'aprova el Reglament del Servei Militar. Títol I *Drets i deures del militar de lleva*. Capítol I *Drets*. Article 9 *Drets* «1. El militar de lleva és titular dels drets i llibertats establerts a la Constitució, d'acord en el seu exercici amb l'establert a la mateixa Constitució, en les disposicions de desenvolupament d'aquesta, en la Llei orgànica del servei militar, en les Reials ordenances i en les Lleis penals i disciplinàries militars. 2. En particular, són drets del militar de lleva els següents: (...) b) No ésser objecte de discriminació per raó de naixement, raça, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social». Capítol II *Deures*. Article 10 *Deures* «1. El militar de lleva està obligat pels deures establerts a la Constitució, en la Llei orgànica del servei militar, en les Reials ordenances i en la resta de l'ordenament jurídic. 2. En particular, són deures del militar de lleva els següents: (...) d) Conèixer i utilitzar el castellà en els actes i les relacions del servei».

Cultura

Com a desenvolupament de l'Ordre d'1 de juny de 1994 (BOE núm. núm. 141, del 14) per la qual es regulen els premis nacionals del Ministeri de Cultura i es convoquen els corresponents a l'any 1994, cal esmentar

sis resolucions de 7 de juliol de 1994 (BOE núm. núm. 168, del 15) de la Direcció General del Llibre i Biblioteques, i una Resolució de 10 d'octubre de 1994 (BOE núm. 252, del 21) de la Direcció General de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música, totes del Ministeri de Cultura. Aquestes resolucions estan destinades a la concessió dels premis següents:

Premi Nacional de Literatura Infantil i Juvenil. Segons el punt segon, «hi optaran les obres (...) escrites en qualsevol llengua espanyola», i segons el punt cinquè, «2. Els Vocals del Jurat seran designats (...) tenint en consideració (...) llurs coneixements per a valorar les obres (...) editades en les diferents llengües espanyoles. (...)».

Premi Nacional de les Lletres Espanyoles. Des del 1984 es convoca aquest premi de reconeixement del conjunt de l'obra literària d'un autor espanyol, «escrita en qualsevol de les llengües espanyoles», i segons el punt quart, «2. Els Vocals del Jurat seran designats (...) tenint en consideració (...) llurs coneixements per a valorar els autors i les obres en els diferents àmbits lingüístics espanyols. (...)».

Premi Nacional a la millor traducció. D'acord amb el punt segon, hi poden optar «els llibres traduïts de qualsevol llengua estrangera a qualsevol de les llengües de l'Estat espanyol», i segons el punt quart, «2. Els Vocals del Jurat seran designats (...) tenint en consideració (...) llurs coneixements per a valorar i enjudiciar els traductors i les obres editades en les diferents llengües espanyoles i les llengües originals dels llibres traduïts. (...)».

Premi Nacional a l'obra d'un traductor. Punt segon: «Podran ser seleccionats els traductors espanyols, sigui quina sigui la llengua/llengües (*sic*) utilitzades en el desenvolupament de la seva tasca, que hagin dedicat especial atenció a la traducció d'obres estrangeres a qualsevol llengua espanyola». Punt quart: «2. Els Vocals del Jurat seran designats (...) tenint en consideració (...) llurs coneixements per a valorar i enjudiciar els traductors i les obres traduïdes en els diferents àmbits lingüístics espanyols. (...)».

Premi nacional d'història d'Espanya. Segons el punt quart, «hi optaran les obres escrites en qualsevol llengua espanyola», i segons el punt cinquè, «2. Els Vocals del Jurat seran designats (...) tenint en consideració (...) llurs coneixements per a valorar les obres (...) editades en les diferents llengües espanyoles. (...)».

Premis nacionals de literatura, en les seves modalitats de poesia, narrativa, assaig i literatura dramàtica. D'acord amb el punt segon, «hi optaran les obres escrites en qualsevol llengua espanyola», i segons el punt tercer «Per a cada un dels quatre premis es constituirà un Jurat la composició del qual serà la següent: (...) Sis professors, escriptors, crítics o persones relacionades amb el món de la cultura, (...) amb especial consideració de les diferents llengües espanyoles. (...)».

Premis nacionals de teatre, «que recompensaran el conjunt de la tasca teatral realitzada durant 1993, en qualsevol de les llengües espanyoles, (...)».

Així mateix, cal esmentar:

Ordre de 22 de juliol de 1994 (BOE núm. 178, del 27) reguladora dels fitxers de tractament automatitzat de dades de caràcter personal del Ministeri de Cultura i dels seus organismes autònoms. En els annexos es preveu una base de dades de traductors espanyols.

Ordre de 5 d'octubre de 1994 (BOE núm. 246, del 14) per la qual s'actualitzen els límits quantitius d'ajudes a la cinematografia establerts pel Reial decret 1282/1989, de 28 d'agost (referenciat en la *Crònica* del núm. 15 d'aquesta revista, p. 200), modificat pel Reial decret 1773/1991, de 13 de desembre. Apartat 1.c de l'Ordre: «(...) Quan es tracti de pel·lícules la versió original de les quals es faci en alguna llengua oficial espanyola reconeguda en el respectiu Estatut com a pròpia d'una Comunitat Autònoma, els ingressos bruts "de taquilla establerts en l'article 7.2 del Reial decret" queden fixats en 10.000.000 de pessetes, sempre que almenys el 50 per 100 dels ingressos esmentats siguin obtinguts per l'exhibició de la pel·lícula en la seva versió corresponent a la llengua original (...)».

Reial decret 2045/1994, de 14 d'octubre (BOE núm. 251, del 20) del Ministeri per a les Administracions Públiques, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Cultura. «Article 6. *Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques*. U. Correspon a la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques el desenvolupament de les funcions següents: j) La promoció i difusió nacional i internacional de les lletres espanyoles.» «Article 7. *Direcció General de Cooperació Cultural*. U. Correspon a la Direcció General de Cooperació Cultural el desenvolupament de les funcions següents: f) El suport, la promoció i la cooperació en la realització d'activitats tendents a la projecció exterior de la cultura espanyola, com també prestar la seva assistència en la difusió de les llengües espanyo-

les. Disposició addicional única. *Supressió d'òrgans*. Queden suprimitts els òrgans següents: b) Amb rang de Subdirecció General: 8. Centre de les Lletres Espanyoles.»

Justícia

Dintre d'aquest període cal destacar la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre (BOE núm. 268, de l'endemà; correcció d'errades al núm. 285, del 29) de reforma de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, les referències lingüístiques de la qual es van reproduir en la *Crònica* del número 6 d'aquesta revista, pp. 203 i 204.

Pel que fa a la nova Llei orgànica, cal remarcar la modificació de l'article 231.4 en un sentit positiu: «4. Les actuacions judicials realitzades i els documents presentats en l'idioma oficial d'una Comunitat Autònoma tindran, sense necessitat de traducció al castellà, plena validesa i eficàcia. D'ofici es procedirà a la seva traducció quan hagin de tenir efecte fora de la jurisdicció dels òrgans judicials situats a la Comunitat Autònoma, llevat que es tracti de Comunitats Autònomes amb llengua oficial pròpia coincident. També es procedirà a la seva traducció quan les lleis ho disposin així o a instància de part que alegui indefensió.»

Observeu que la modificació consisteix a eliminar la previsió explícita que es procedeixi a la traducció d'ofici dels documents presentats en l'idioma oficial d'una Comunitat Autònoma per mandat del jutge. Diguem, encara, que el grup parlamentari del Partido Popular, amb data 9 de febrer de 1995, ha interposat un recurs d'inconstitucionalitat davant el Tribunal Constitucional contra aquest article, és a dir, contra la modificació operada respecte a l'anterior redacció del 231.4, a més d'altres articles de la Llei orgànica. No l'ha interposat ningú, en canvi, contra les disposicions que referenciem a continuació, i que incorporen a la Llei orgànica del poder judicial noves referències lingüístiques:

Article 110

«2. El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de la seva competència i amb subordinació a les lleis, podrà dictar reglaments de desenvolupament d'aquesta Llei per a establir regulacions de caràcter secundari i auxiliar. Aquests reglaments podran regular condicions accessòries per a l'exercici dels drets i deures que conformen l'estatut judicial sense innovar aquells ni alterar aquest en el seu conjunt. Podran aprovar-se en els

casos en què siguin necessaris per a l'execució o aplicació d'aquesta Llei, en aquells en què es prevegi així en aquesta o una altra Llei i, especialment, en les matèries següents:

b) Valoració com a mèrit preferent del coneixement de la llengua i el dret propis de les Comunitats Autònomes en la provisió de places judicials en el territori de la Comunitat respectiva.»

Creiem que el caràcter potestatiu d'aquest reglament encaixa malament amb el caràcter preceptiu que té l'elaboració d'un reglament que determini «els criteris de valoració sobre el coneixement de l'idioma i del Dret Civil Especial o Foral de les (...) Comunitats Autònomes [que en gaudeixen] (*sic*; v. art. 341 de la Llei orgànica 6/1985 a la pàgina i el número esmentats d'aquesta revista), com a mèrit preferent en els concursos per a òrgans jurisdiccionals del seu territori.»

Article 216 bis 3

«2. En el supòsit que hi hagi diversos peticionaris per a l'atorgament de la mateixa comissió de servei [A Jutges i Magistrats], la Sala de Govern corresponent, en proposar amb preferència aquell qui estimi més idoni, haurà de valorar les circumstàncies següents:

d) El coneixement del dret o de la llengua i el dret substantiu propis de la Comunitat Autònoma en què hagi de tenir lloc la comissió.»

Article 313

«2. En el barem [de les bases dels concursos entre juristes de competència reconeguda] s'establirà la valoració dels mèrits següents:

g) En les Comunitats Autònomes amb llengua i drets propis, llur coneixement es considerarà com a mèrit que caldrà valorar en concurrència amb els anteriors.»

Article 431

«2. Tindran preferència [per a la provisió temporal de vacants de jutges] aquell[e]s [persones] en qui concorrin més mèrits d'acord amb el barem següent, sempre que no concorrin altres circumstàncies que en comptin la manca d'idoneïtat:

f) En les Comunitats Autònomes amb llengua i drets propis, llur coneixement es considerarà com a mèrit.»

Aprofitem l'avinentesa per reproduir l'article 471 de la Llei orgànica 6/1985, no modificat: «En els concursos per a la provisió de places [de personal al servei de l'Administració de Justícia] en el territori d'aquelles

Comunitats Autònomes que tinguin una llengua oficial pròpia, es valorarà com a mèrit el coneixement d'aquesta en els termes que s'establiran reglamentàriament». Recordem que aquest article ha estat desplegat pel Decret 2003/1986, article 51.6, reproduït en el número 9 de la REVISTA, p. 170, i que en cada número posterior a aquell recollim les convocatòries que apliquen aquella previsió.

Ensenyament

En aquest àmbit cal esmentar les disposicions següents:

Resolució de 2 de juny de 1994 (BOE núm. 164, d'11 de juliol) de la Direcció General de Coordinació i de l'Alta Inspecció del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es dona publicitat al Conveni subscrit entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a la col·laboració en la planificació educativa. «Tercera. Les activitats de la Comissió de Direcció [que preveu la clàusula anterior del conveni] s'orientaran fonamentalment a l'intercanvi d'informació i a la proposta de criteris i mesures que permetin la màxima eficàcia en la planificació i utilització dels mitjans i recursos destinats al sistema escolar a la Comunitat, especialment en els aspectes referits a: g) Presència de les peculiaritats pròpies de la Comunitat en els plans d'estudi que es desenvolupen en els centres de l'àmbit de la Comunitat. Quarta.— Per al desenvolupament de les funcions indicades en la clàusula anterior, totes dues Administracions es comprometen a: f) La Comunitat podrà proposar al Ministeri la inclusió en el currículum escolar de continguts o orientacions pedagògiques relacionats amb les peculiaritats històriques, culturals, socials (...) pròpies de la Comunitat.»

Resolució de 5 de juliol de 1994 (BOE núm. 168, del 15) de la Direcció de l'Escola Oficial de Turisme del Ministeri de Comerç i Turisme, per la qual es convoquen els exàmens d'ingrés per al curs 1994/1995 i s'estableixen els terminis per a la matrícula. El punt 5.2 preveu un coneixement «dels idiomes anglès, francès i/o alemany per als aspirants. En el cas de candidats de nacionalitat no espanyola, hauran d'acreditar el domini de l'idioma espanyol».

Resolució de 19 de juliol de 1994 (BOE núm. 191, d'11 d'agost; correcció d'errades al BOE núm. 228, de 23 de setembre de 1994) de la Secretaria d'Estat d'Educació del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual s'es-

tableixen orientacions per a la distribució d'objectius, continguts i criteris d'avaluació per cadascun dels mòduls en els quals s'estructura el currículum de l'educació secundària per a persones adultes. Annex 1. Distribució setmanal de períodes lectius. Preveu l'horari de llengua castellana i literatura i d'«Idioma estranger». Annex II. Objectius, continguts i criteris d'avaluació. Camp de la Comunicació. Introducció. (...) «En aquest camp del coneixement, s'engloba l'aprenentatge de la Llengua Estrangera, però independentment. Així mateix, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears incorporarà ací la Llengua Catalana i la Literatura (...). Objectius generals. 3. Conèixer i valorar la realitat plurilingüe d'Espanya i de la societat i les variants de cada llengua, superant estereotips sociolingüístics i considerant els problemes que plantegen les llengües en contacte». Altres punts d'aquest camp fan referència a aspectes lingüístics generals. En els mòduls corresponents es preveu l'estudi dels trets principals de les llengües d'Espanya, la identificació d'aquestes i altres aspectes relacionats amb elles. En el camp de la comunicació referit a les llengües estrangeres (francès i anglès) lògicament també es fan reflexions generals sobre la diversitat de llengües i cultures.

Ordre de 21 de juliol de 1994 (BOE núm. 177, del 26) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es regulen els aspectes bàsics del procés d'avaluació, acreditació acadèmica i mobilitat de l'alumnat que cursi la formació professional específica establerta en la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu (RLD núm 17, pàgines 310 i 311). Punt tercer. 5. «En les Comunitats Autònomes les llengües de les quals tinguin estatutàriament atribuït caràcter oficial, el Llibre de qualificacions de formació professional podrà ser redactat en la llengua corresponent, de manera que ha de ser expedit, en tot cas, de forma bilingüe quan ho demanin els alumnes i ha de figurar sempre el text castellà quan el Llibre hagi de tenir efectes fora de l'àmbit de la Comunitat».

Ordre de 4 d'agost de 1994 (BOE núm. 191, de l'11) del Ministeri d'Educació i Ciència, sobre ensenyament de les matèries cultura clàssica i segona llengua estrangera en l'educació secundària obligatòria.

Resolució de 3 d'octubre de 1994 (BOE núm. 245, del 13) de la Direcció General de Relacions Culturals i Científiques del Ministeri d'Affers Exteriors, per la qual es convoquen beques per a lectorats d'espanyol a universitats estrangeres.

Ordre de 10 d'octubre de 1994 (BOE núm. 256, del 26) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual s'estableixen les normes generals i de

procediment a què s'han d'atenir les convocatòries específiques d'ajudes per a la formació contínua de professors i formadors de llengües estrangeres d'acord amb l'Acció 1 del Programa Lingua.

Ordre de 13 d'octubre de 1994 (BOE núm. 250, del 19) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es regulen l'organització i funcions de les unitats de programes educatius de les direccions provincials del departament. Cinquè. 2. «A la Direcció Provincial de Balears hi haurà (...) un Departament de Normalització Lingüística».

Resolució de 20 d'octubre de 1994 (BOE núm. 282, de 25 de novembre) de la Reial Acadèmia Espanyola, per la qual s'anuncia el premi «Rivadeneira». «Tema.— Estudi sobre qualsevol qüestió de Lingüística o de Literatura Espanyola. Condicions generals. Els treballs han d'estar escrits en castellà (...)».

Resolució de 2 de novembre de 1994 (BOE núm. 274, del 16) de la Direcció General de Renovació Pedagògica del Ministeri d'Educació i Ciència: currículum de la matèria «cultura clàssica» per a la seva impartició en el segon cicle de l'Obligatòria. Es refereix a l'«espanyol» i a les diverses llengües d'Espanya en els objectius generals i els continguts, entre altres aspectes lingüístics.

Ordre d'11 de novembre de 1994 (BOE núm. 275, del 17) del Ministeri d'Educació i Ciència. Regula els ensenyaments complementaris de llengua i cultura espanyoles per a alumnes espanyols residents a l'exterior. L'Ordre desplega la secció segona del capítol III del Reial Decret 1027/1993 que vam reproduir íntegrament en la *Crònica* del número 21, p. 108 i següents. A la pàgina 126 ja denunciàvem el «regust preconstitucional del Reial Decret, tant terminològic com de contingut, ja que només parla de la difusió de l'espanyol i la llengua i cultura espanyoles», gust que es manté en l'Ordre present.

És tradicional en aquestes cròniques denunciar la manca de respecte al pluralisme lingüístic per part, especialment, del Ministeri d'Educació i Ciència, justament el Ministeri del qual depèn l'educació dels ciutadans del futur. Com es pot apreciar en les normes referenciades, el tarannà no ha canviat.

Etiquetatge

En aquest àmbit cal continuar blasmant, com ja és tradicional en aquest apartat de les cròniques, els intents d'imposició sistemàtica del castellà, directament o remetent a les normes generals d'etiquetatge, imposició contrària tant al dret intern com al de la Unió Europea:

Ordre de 4 de juliol de 1994 (BOE núm. 162, del 8) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, sobre utilització i comercialització d'enzims, microorganismes i els seus preparats en l'alimentació animal. Article 6.3: «Totes les indicacions hauran de figurar, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat».

Reial decret 1185/1994, de 3 de juny (BOE núm. 167, de 14 de juliol), del Ministeri de Sanitat i Consum, sobre etiquetatge de productes del tabac distints de les cigarretes i pel qual es prohibeixen determinats tabacs d'ús oral i s'actualitza el règim sancionador en matèria de tabac. Article 4. «En les labors de tabac destinades a ser comercialitzades dins de l'àmbit territorial de les Comunitats Autònomes que tinguin una altra llengua oficial a més de la de l'Estat, podran imprimir-se totes les advertències també en la llengua pròpia de la comunitat de què es tracti, en el qual cas, a part de l'1 per 100 de la superfície de la unitat d'envasat destinada d'acord amb l'article 3 [que preveu les advertències], es destinarà, almenys, un altre 1 per 100 de la superfície total de la unitat d'envasat per a l'advertència en la llengua de la Comunitat Autònoma corresponent.» Observem que el legislador té tan assumit que tot ha d'anar en castellà que, bé que el text de les advertències apareix redactat en castellà —com, si no— de fet no es diu explícitament enlloc que hagin d'anar en aquesta llengua. El text és semblant al de l'article 7.1 del Reial decret 510/1992, que vam reproduir en la *Crònica* del número 18, p. 283.

Ordre de 16 de setembre de 1994 (BOE núm. 227, del 22) del Ministeri de la Presidència. Modifica l'Ordre d'1 de juliol de 1987, per la qual s'aprova la Norma general de qualitat per al iogurt destinat al mercat interior, que ja vam criticar en la *Crònica* del número 11 d'aquesta revista, p. 289. Novament l'apartat 11 remet al Reial decret 212/1992, blasmat en el número 18 d'aquesta revista, p. 281.

Reial decret 1679/1994, de 22 de juliol (BOE núm. 229, de 24 de setembre), del Ministeri de la Presidència, pel qual s'estableixen les condicions sanitàries aplicables a la producció i comercialització de llet crua, llet tractada tèrmicament i productes lactis. Quant a l'etiquetatge (articles

4.3, 5.5, 7.1.e, i Annex C, capítol IV B), hom remet també al Reial decret 212/1992 esmentat. Pel que fa al «certificat sanitari firmat per l'autoritat competent del país tercer exportador» de llet o productes lactis a l'Estat espanyol, «estarà redactat almenys en la llengua oficial de l'Estat espanyol» (article 22.d). Alguns productes espanyols destinats a l'exportació han de dur el mot anglès «EXPORT» (article 23).

És especialment preocupant el cas de l'Ordre de 10 d'octubre de 1994 (BOE núm. 246, del 14) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual es modifica l'Ordre de 23 de maig de 1986 (BOE núm. 135, de 6 de juny de 1986), per la qual s'aprova el Reglament general tècnic de control i certificació de llavors i plantes de viver. Mentre a l'Ordre modificada no vam saber trobar cap referència lingüística, al final de l'apartat 20 de l'Ordre modificadora s'hi ha afegit un paràgraf que diu que «totes les indicacions contingudes a l'etiqueta hauran de figurar, almenys, en la llengua oficial de l'Estat».

Reial decret 2087/1994, de 20 d'octubre (BOE núm. 301, de 17 de desembre) del Ministeri de la Presidència, pel qual s'estableixen les condicions sanitàries de producció i comercialització de carns fresques d'aus de corral. Article 14 *Importacions procedents de països tercers* «5. (...) El text del certificat [d'inspecció veterinària] es redactarà, almenys, en espanyol (...)».

Reial Decret 2163/1994, de 4 de novembre (BOE núm. 276, de 18 de novembre) del Ministeri de la Presidència. Implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris. L'article 12.a remet al Reial decret 2216/1985 blasmat en la *Crònica* del número 7 d'aquesta revista, p. 239. Així mateix, l'article 27.1 imposa expressament la llengua oficial de l'Estat en les etiquetes.

Reial decret 2208/1994, de 16 de novembre (BOE núm. 284, del 28), del Ministeri de Sanitat i Consum. Regula els medicaments homeopàtics d'ús humà de fabricació industrial. Els articles 2.2 i 5.4, darrer paràgraf, imposen expressament la llengua oficial de l'Estat en les etiquetes.

Circular 8/1994, de 22 de desembre (BOE núm. 312 supl., del 30), del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual s'aproven les instruccions per a la formalització del Document Únic Administratiu (DUA). Annex *Instruccions per a la formalització del DUA*, capítol 1r. *Instruccions preliminars*,

c Forma de presentació «(...) el document haurà d'omplir-se en l'idioma espanyol (...)».

Com es pot apreciar, el criteri lingüístic a l'hora d'aplicar normes comunitàries va des de la pura imposició de l'espanyol (Reial decret 2087/1994), passant per la mateixa imposició preconstitucional però amb terminologia constitucional (resta de les disposicions que la fan), i encara altres criteris. Serven silenci sobre això dues ordres de 28 d'octubre de 1994 (BOE núm. 264, de 4 de novembre) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per les quals s'aproven els reglaments tècnics de control de la producció i comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals i de les plantes ornamentals, la primera, i de plançons d'hortalisses i material de multiplicació d'hortalisses distint de les llavors, la segona.

Altres disposicions que fan referències lingüístiques són:

Reial decret 2044/1994, de 14 d'octubre (BOE núm. 298, de 14 de desembre), del Ministeri de la Presidència, pel qual s'estableixen les condicions sanitàries i de sanitat animal aplicables al sacrifici d'animals de caça silvestre i a la producció i comercialització de les seves carns. Article 13 *Importacions procedents de països tercers* «5. (...) El text del certificat "sanitari i d'inspecció veterinària" es redactarà almenys en la llengua del país de destinació i en la del país d'introducció de la carn a la Unió Europea (...)». En l'Annex I, capítol IX (*Certificat d'inspecció veterinària*), es diu que aquest certificat haurà d'estar redactat, almenys, en la o les llengües oficials del lloc de destinació. (...)». Algunes normes preceptuen la inclusió de mots concrets com el mot anglès «EXPORT» (article 14), o els mots «ESPAÑA en majúscules o la lletra E en majúscula» o «CAZA» (Annex I, capítol VII, 3.a.1 i d.1).

Dues ordres de 2 de novembre de 1994 (BOE núm. 270, de l'11) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ratifiquen el Reglament de la denominació específica «Orujo de Galicia» i del seu Consell Regulador, la primera, i la denominació d'origen «Chacolí de Bizkaia-Bizkaiko Txakolina» i del seu Consell Regulador, la segona. Annex de la primera «Article 2.1. La protecció atorgada s'estén al nom de la denominació específica "Orujo de Galicia", a la seva traducció a altres llengües (...)». Diversos articles de la segona esmenten la denominació d'origen en castellà i èuscar. L'article 22.1 de l'annex diu que «En les etiquetes de vins embote-

llats figurarà obligatòriament de forma destacada el nom de la denominació d'origen, indistintament en èuscar i/o en castellà (...)).

Funció pública

Administració de l'Estat

En aquest sector cal lamentar la Resolució de 6 de setembre de 1994 (BOE núm. 225, del 20) de la Secretaria d'Estat per l'Administració Pública, per la qual es publiquen en les diferents llengües oficials de l'Estat, distintes del castellà, els models d'impresos de les eleccions a òrgans de representació del personal al servei de l'Administració de l'Estat. El BOE ens obsequia amb tres versions catalanes, pràcticament iguals, tret de l'alternança *cognoms-llinatges* i alguna forma verbal, encara que el criteri és anàrquic, ja que trobem formes verbals de l'estàndard del català central a totes tres versions. Per postres, hi ha faltes coincidents almenys en totes les versions catalanes.

Pel que fa a les convocatòries de selecció de personal, aquestes continuen repetint la poc eficaç clàusula que reproduïm crònica rera crònica, amb lleugeres variacions formals:

«En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la funció pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració Pública i en col·laboració amb els Centres de Formació de Funcionaris competents, en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les Comunitats Autònomes en les quals obtinguin destinació, un cop nomenats funcionaris de carrera».

En diverses convocatòries, a més de la presència de la clàusula transcrita, hi trobem, una prova oral voluntària d'un o diversos entre els idiomes següents: alemany, francès, anglès o rus. Aquesta prova dona punts sobre el total, de manera que el coneixement d'aquests idiomes té més valor, de fet, que el dels idiomes dels territoris on poden anar destinats els funcionaris.

En el cas de l'Ordre de 8 de juliol de 1994 (BOE núm. 169, del 16), per la qual es convoquen proves selectives per a ingrés, pel sistema de places afectades per l'article 15 de la Llei de mesures, en el Cos de facul-

tatius d'arxius, biblioteques i arqueòlegs, a més de la presència, en el punt 9.5, de la clàusula transcrita, hi trobem en el temari (annex m.2. Secció biblioteques. 2.2. Segon exercici) el tema 2.2.6 «Cultura i diversitat lingüística a Espanya. Problemes específics de les cultures en llengües minoritàries».

La meritació per coneixements de «la llengua oficial pròpia de la Comunitat Autònoma» en els concursos per a la provisió de places dels territoris respectius continua estant sotmesa a la més absoluta arbitrarietat, amb una presència o absència d'aquest mèrit sense cap criteri clar. Com a curiositat que remarca aquesta incongruència de criteri, en el cas de la Resolució de 21 de setembre de 1994 (BOE núm. 238, de 5 d'octubre) de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual es convoca concurs general per la provisió de llocs de treball, es valora com a mèrit el coneixement de la llengua oficial pròpia fins i tot en el cas de territoris valencians de predomini lingüístic castellà, com és ara Oriola.

En la *Crònica* del número 19, p. 227, diem que no entenem que «per accedir a inspector cap de policia només es valorin les llengües estrangeres (Resolució d'1 de setembre de 1992, publicada al BOE núm. 264, de 3 de novembre, per la qual es convoquen proves selectives per a ascens a la categoria d'inspector cap del Cos Nacional de Policia) i en canvi, molt encertadament en aquest cas, es valorin les llengües de l'Estat en les proves selectives per cobrir vacants en la categoria d'inspector del Cos Nacional de Policia, i places d'alumnes del Centre de Formació, aspirants a ingrés en l'Escala Bàsica, categoria de policia, del Cos Nacional de Policia (totes dues resolucions de 28 de setembre de 1992, van ser publicades al BOE núm. 267, de 6 de novembre)». Doncs bé, aquesta valoració de les llengües de l'Estat es va suprimir a partir de la convocatòria següent, pel que fa als aspirants a l'escala bàsica, apareguda en la Resolució de 6 de setembre de 1993 (BOE núm. 235, d'1 d'octubre), i aquella supressió ha continuat amb la Resolució de 25 d'agost de 1994 (BOE núm. 222, de 16 de setembre). El mateix s'esdevé per als inspectors, que tenen una prova obligatòria i una de voluntària de llengües estrangeres, però també ha deixat d'haver-hi l'anterior previsió per a les llengües espanyoles diferents del castellà (resolucions de 12 de setembre de 1993, publicada al BOE núm. 235, d'1 d'octubre de 1993, i de 22 de setembre de 1994, publicada al BOE núm. 250, de 19 d'octubre, de la Secretaria General de la Direcció General de la Policia del Ministeri de Justícia i Interior, per

les quals es convoca oposició lliure per cobrir places d'alumnes del centre de formació, aspirants a ingrés en l'escala executiva, categoria d'inspector, del Cos Nacional de Policia).

Administració de justícia

Pel que fa al personal al servei de l'Administració de Justícia, continua el mateix sistema de valoració de sis anys d'antiguitat per l'acreditació del coneixement de la llengua pròpia diferent del castellà en les convocatòries següents, de la Secretaria General de Justícia del Govern de l'Estat:

Resolució de 13 de juliol de 1994 (BOE núm. 177, del 26), per la qual s'anuncia concurs de trasllat per a la provisió de places vacants de la categoria segona del cos de Secretaris Judicials. Norma 4a.

Resolució de 20 de juliol de 1994 (BOE núm. 181, del 30), per la qual s'anuncia concurs de trasllat per a la provisió de places vacants de la categoria tercera del cos de Secretaris Judicials. Norma 4a.

Resolució d'1 de setembre de 1994 (BOE núm. 231, del 27), per la qual s'anuncia concurs de trasllat per a la provisió de secretaries vacants de jutjats de menors, entre secretaris de la segona i tercera categoria. Base 4a.

Dues resolucions de 26 d'octubre de 1994 (BOE núm. 260, del 31), per la qual s'anuncia concurs de trasllat per la provisió de places vacants de la categoria segona l'una, i tercera l'altra, del cos de Secretaris Judicials. Norma 5a.

Resolució de 2 de desembre de 1994 (BOE núm. 299, del 15), per la qual s'anuncia concurs de trasllat per a la provisió de secretaries vacants de jutjats de menors, entre secretaris de la segona i tercera categories. Base 4a.

No fa aquesta habitual referència específica a la llengua, en canvi, la Resolució d'1 de setembre de 1994 (BOE núm. 220, del 14), per la qual s'anuncia concurs de trasllat de la categoria primera del cos de secretaris judicials i promoció entre els de segona categoria, la qual fa una referència genèrica al «millor lloc de l'escalafó».

D'altra banda, el Reial decret 1905/1994, de 23 de setembre (BOE núm. 244, de 12 d'octubre) del Ministeri per a les Administracions Públiques, sobre traspàs de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya

en matèria de personal laboral al servei de l'Administració de Justícia, inclou places de traductors de català.

Administració local

En aquest àmbit cal esmentar el Reial decret 1732/1994, de 29 de juliol (BOE núm. 189, de 9 d'agost) del Ministeri per a les Administracions Públiques, sobre provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter «nacional». Es tracta d'una adequació del Reial decret 731/1993 (RLD núm. 20, p. 183) a la novetat introduïda per la disposició addicional novena de la Llei 22/1993 (referenciada en la *Crònica* de la RLD núm. 21, p. 128, per altres motius) en l'article 99.1 de la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local (referenciada en la *Crònica* de la RLD núm. 6, p. 204, per altres motius), d'acord amb la redacció d'aquest paràgraf donada pel Reial decret llei 2/1994, referenciat en la *Crònica* del número anterior de la Revista, p. 218 i 219. Encara que, com dèiem en la *Crònica* anterior, la Llei 22/1993 no modifica el règim lingüístic del nou article 99.1 de la Llei 7/1985, el Reial decret 1732/1994, quant a la llengua, té una regulació més completa que la del Reial decret 731/1993 que deroga. El Reial decret 1732/1994 diu el següent: Article 13. Les bases de la convocatòria «inclouran, si s'escau, el coneixement de la llengua oficial pròpia, en els termes previstos en la respectiva legislació autonòmica (...)». Article 21.2: «D'acord amb les previsions de la convocatòria, el tribunal comprovarà, si s'escau, el coneixement de la llengua de la Comunitat Autònoma (...)». Altres articles que inclouen aspectes lingüístics són el 26, 28.1.f, 38 i disposició addicional cinquena, aquests tres darrers amb referències lingüístiques noves respecte a l'anterior Reial decret.

En aplicació d'aquest Reial decret, el MAP ha dictat l'Ordre de 10 d'agost de 1994 (BOE núm. 192, del 12), per la qual es dicten normes sobre concursos de provisió de llocs reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter «nacional» (vegeu, pel que fa a la llengua, els articles 6.2, 14.1 i 3 i la disposició addicional segona). Aquesta Ordre substitueix les de 7 de juliol i 7 de desembre de 1993 (RLD núm. 21, p. 130 i 131), i juntament amb l'Ordre de 8 de setembre de 1994 (BOE núm. 216, del 9; vegeu, pel que fa a la llengua, la base segona, apartat 1, de l'annex, i el model de sol·licitud), per la qual s'aprova el model de convocatòria conjunta i les bases comunes per les quals s'han de regir

els concursos ordinaris per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris amb habilitació de caràcter «nacional», completa la regulació lingüística marc de l'Estat que, pel que fa a Catalunya, ja ha estat desplegada pel Decret 14/1994 reproduït en la *Crònica* del número anterior, p. 196 i 197.

D'acord amb la regulació esmentada, les dues resolucions de 28 d'octubre de 1994 (BOE núm. 281, de 24 de novembre) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques, per les quals es dona publicitat a les convocatòries i bases dels concursos ordinaris (base 3.1, 4. i annexos) i unitari (preàmbul, A, base comuna 5.2, i B, base primera de les Illes i tercera.A de Catalunya), per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter «nacional», fan previsions lingüístiques. S'hi pot observar que les previsions d'algunes comunitats autònomes i d'algunes entitats locals no sempre són suficients per garantir el coneixement de la llengua nacional respectiva.

Ensenyament

En aquest àmbit cal esmentar les disposicions següents:

Reial decret 1774/1994, de 5 d'agost (BOE núm. 234, de 30 de setembre), pel qual es regulen els concursos de trasllats d'àmbit «nacional» per a la provisió de places corresponents als cossos docents que imparteixen els ensenyaments establerts en la Llei orgànica d'ordenació general del sistema educatiu. En l'annex I (especificacions a què han d'ajustar-se els barems de prioritats en l'adjudicació de destinacions, per mitjà de concurs d'àmbit «nacional», en el cos de mestres), apartat g), i en l'annex II (especificacions a què han d'ajustar-se els barems de prioritats en l'adjudicació de destinació, per mitjà de concurs d'àmbit «nacional», en els cossos de professors d'ensenyament secundari, professors tècnics de formació professional, catedràtics de música i arts escèniques, professors d'arts plàstiques i disseny, mestres de taller d'arts plàstiques i disseny i professors d'escoles oficials d'idiomes), es diu el següent: «Altres mèrits./ Per altres mèrits diferents dels anteriors podran assignar-se entre (...) punts. La norma de procediment determinarà quins han de ser aquests mèrits, entre els quals figuraran (...), si s'escau, els derivats de les peculiaritats lingüístiques que corresponguin al perfil dels llocs dependents de Comunitats Autònomes la llengua pròpia de la qual tingui el caràcter d'oficial quan

d'aquestes peculiaritats no es derivin requisits per a optar al seu exercici. (...)».

Ordre d'1 d'octubre de 1994 (BOE núm. 237, del 4) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual s'estableixen normes de procediment aplicables als concursos de trasllats d'àmbit nacional, que han de convocar-se durant el curs 1994/1995, de funcionaris dels cossos docents que imparteixen els ensenyaments establerts en la Llei orgànica d'ordenació general del sistema educatiu. En el model de sol·licitud de l'Annex I (sol·licitud de participació en el concurs de trasllats de mestres 1994-95 i en els seus procediments previs) apareix l'expressió acientífica —fet que denunciem repetidament des d'aquestes pàgines, i al qual té una especial afecció el Ministeri d'Educació— llengua valenciana, expressió que la legislació fins ara sempre ha evitat. També trobem la distinció entre les llengües catalana i basca per comunitats autònomes, cosa que no es fa amb el castellà i que també anem denunciant. A sobre, en l'annex II (sol·licitud de participació en el concurs de trasllats dels cossos de professors d'ensenyament secundari, professors tècnics de formació professional, com també els cossos que imparteixen ensenyaments artístics i d'idiomes 1994-95), trobem que un dels codis diu «ESPEC. Y VERNÁCULO». D'altra banda, l'annex III (especificacions a què han d'ajustar-se els barems de prioritats en l'adjudicació de destinacions, per mitjà de concurs d'àmbit «nacional», en el cos de mestres), a la clàusula 2.3.2, i l'annex IV (barem de prioritats en l'adjudicació de destinació, per mitjà de concurs d'àmbit «nacional», en els cossos de professors d'ensenyament secundari, professors tècnics de formació professional, catedràtics de música i arts escèniques, professors d'arts plàstiques i disseny, mestres de taller d'arts plàstiques i disseny i professors d'escoles oficials d'idiomes), a la clàusula 2.3, diuen: «Exclusivament per a places situades en el País Basc:/ La convocatòria específica corresponent a les places ubicades en el País Basc podrà assignar fins a un màxim de 5 punts als mèrits que s'hi determinin en funció de les peculiaritats lingüístiques a què es refereix l'apartat g) de l'annex I del Reial decret 1774/1994, de 5 d'agost», transcrit damunt.

Ordre d'11 d'octubre de 1994 (BOE núm. 250, del 19) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es regulen les titulacions mínimes que han de posseir els professors dels centres privats d'educació infantil i primària. Els apartats 10.c) i d) i 11 regulen els coneixements de les llengües francesa i anglesa, i l'apartat dotzè diu que «les administracions educatives competents determinaran els requisits que hagin de reunir els profes-

sors que imparteixin els ensenyaments de les llengües pròpies de les Comunitats Autònomes». No es fa referència als requisits exigibles de coneixement de la llengua oficial pròpia.

Ordre de 13 d'octubre de 1994 (BOE núm. 249, del 18) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca concurs de trasllats de funcionaris docents dels cossos de professors d'ensenyament secundari, professors tècnics de formació professional i professors que imparteixen els ensenyaments artístics i d'idiomes. Parla d'aspectes lingüístics en les bases 3.3.2, 8.1.5, 9.1.1.g) i 19. La base 8.1.5 diu que «els professors titulars de les especialitats de Llengua i Literatura Catalana (Illes Balears), Llengua i Literatura Valenciana, i Llengua Catalana i Literatura podran sol·licitar indistintament les places vacants corresponents al Cos de Professors d'Ensenyament Secundari existents a Balears, València i Catalunya, respectivament, de conformitat amb el que disposa l'Ordre present». La base novena 1.1.g) (aspirants seleccionats en els procediments selectius convocats per l'Ordre de 21 de març de 1994; RLD núm. 22, p. 219 a 221) diu que «(...) La destinació que els pogués correspondre estarà condicionada (...) en el cas dels seleccionats que superaren el procediment selectiu a les Illes Balears (...), a més, a l'acreditació del coneixement de la Llengua Catalana, a través de la titulació o la superació del curs al qual s'al·ludeix en l'apartat 8.3.7 de l'Ordre de 21 de març de 1994», referenciada en la *Crònica* anterior, p. 219 a 221.

Ordre de 17 d'octubre de 1994 (BOE núm. 258, del 28) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca concurs d'àmbit «nacional» i processos previs per a la cobertura de llocs vacants del cos de mestres existents en col·legis públics d'educació primària, infantil i educació especial, llocs itinerants del primer cicle de l'ESO, d'educació d'adults i centres de nova creació, pertanyents a l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació i Ciència. Es refereix a aspectes lingüístics en la base novena i en diversos apartats dels annexos.

Resolució de 15 de novembre de 1994 (BOE núm. 294, de 9 de desembre) de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es fa pública la convocatòria de 30 places per a professors bilingües en escoles elementals, cinc places per a professors d'espanyol com a segona llengua, i cinc places per a professors en l'àrea de ciències, en escoles secundàries, ofertes pel Departament d'Educació de l'Estat de Califòrnia (Estats Units) per al proper curs 1995-1996.

Destaquem l'Instrument de 30 de desembre de 1994 (BOE núm. 313 supl., de l'endemà) de Ratificació del Tractat entre el Regne de Bèlgica, el Regne de Dinamarca, la República Federal d'Alemanya, la República Hel·lènica, el Regne d'Espanya, la República Francesa, Irlanda, la República Italiana, el Gran Ducat de Luxemburg, el Regne dels Països Baixos, la República Portuguesa, el Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord (estats membres de la Unió Europea) i el Regne de Noruega, la República d'Àustria, la República de Finlàndia, el Regne de Suècia, relatiu a l'adhesió del Regne de Noruega, la República d'Àustria, la República de Finlàndia i el Regne de Suècia a la Unió Europea, fet a Corfú el 24 de juny de 1994. L'article 3 parla de les llengües del tractat, que són llengües dels estats esmentats, i també parla d'aspectes lingüístics poc rellevants l'article 170. Destaquem que l'apartat XVIII (*Diversos*) del Tractat preveu la modificació dels dos reglaments núm. 1 del Consell, de 15 d'abril de 1958, pels quals es fixa el règim lingüístic de la Comunitat Econòmica Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (DO núm. 17 de 6.10.1958, p. 385/58 i 401/58), modificats al seu torn per les disposicions que es recullen, i que fonamentalment incorporen les llengües estatals dels nous membres, de manera que ara s'inclou el finès i el suec entre les deu llengües oficials i de treball preexistents. El Tractat incorpora un protocol núm. 3 sobre el poble sami, que preveu el compromís també preexistent de Noruega, Suècia i Finlàndia de preservar-ne i desenvolupar-ne la llengua i la cultura, entre altres. També hi ha un protocol núm. 10 sobre l'ús de termes específics austríacs de la llengua alemanya en el marc de la unió europea. Encara, hi ha un apartat G) amb dues declaracions del Regne de Noruega que afecten aspectes lingüístics. La número 38 (Declaració del Regne de Noruega sobre la llengua noruega) diu que «El Regne de Noruega declara que, en la utilització escrita de la llengua noruega com a llengua oficial de les institucions de les Comunitats, haurà de concedir-se un estatut idèntic al Bokmal i al Nynorsk, sobreentenenent-se que els documents d'aplicació general, la correspondència i el material d'informació general es redactaran en qualsevol de les dues versions de la llengua noruega». Tot seguit (núm. 39) hi ha una declaració del Regne de Noruega sobre afers del poble sami que fa una referència lingüística semblant a la comentada.

A més, cal esmentar les disposicions següents:

Instrument de 7 de juliol de 1994 (BOE núm. 173, del 21) d'adhesió al Conveni relatiu a l'intercanvi internacional d'informacions en matèria

d'estat civil. «Article 2 (...) Les informacions que han de donar-se s'escriuran en els espais reservats a aquest efecte en el model, consignant el text en caràcters llatins (...)».

Instrument de ratificació de 9 d'agost de 1994 (BOE núm. 251, de 20 d'octubre) del Conveni relatiu a la competència judicial i a l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil fet a Lugano el 16 de setembre de 1988. Els articles 48.2 i 49 parlen dels requeriments de traducció, i el 68, com és habitual en aquest tipus de Conveni i en altres que no recollim en aquestes cròniques, de les llengües de redacció del conveni.

Instrument de ratificació de 9 d'agost de 1994 (BOE núm. 275, de 17 de novembre) del cinquè protocol modificador de la constitució i resolucions de la Unió Postal de les Amèriques, Espanya i Portugal (UPAEP), aprovats pel XV Congrés de la UPAEP el 23 de juny de 1993 a Montevideo. Article 6. *Idioma oficial de la Unió*. «L'idioma oficial de la Unió és l'espanyol». Un espanyol molt peculiar, si observem l'epígraf de l'article següent: «*Personeria jurídica*» i el mot «*Modificadorio*» del títol.

Instrument de 25 d'octubre de 1995 (BOE núm. 286, de 30 de novembre) de ratificació del Tractat d'amistat i cooperació entre el Regne d'Espanya i la República de Polònia de 26 d'octubre de 1992. Article 14. «Les Parts Contractants són conscients del paper fonamental dels idiomes i de la literatura per a l'acostament entre els pobles. Per això, les Parts Contractants consideraran, en el futur i en la mesura de les seves possibilitats, l'obertura de centres culturals l'abast i les activitats dels quals s'establiran mitjançant un acord intergovernamental./ Les Parts Contractants donaran el seu suport a les iniciatives encaminades a crear escoles o cursos bilingües». Article 15. «Les Parts Contractants crearan les condicions per a la cooperació entre la ràdio, la televisió i altres mitjans de difusió de tots dos Estats./ Les Parts Contractants promouran activitats editorials i de traducció amb la finalitat de presentar les millors obres de la literatura d'ambdós països».

Modificacions de 14 de novembre de 1994 (BOE núm. 300, del 16) del Ministeri d'Afers Exteriors, introduïdes en el document constitutiu de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) (publicat en el *Butlletí Oficial de l'Estat* d'11 de maig de 1982) des del 1982 en les successives reunions de la Conferència General de l'Organització. «Article I. *Propòsit i funcions*. 1. L'Organització es proposa contribuir a la pau i a la seguretat estrenyent, mitjançant l'edu-

cació, la ciència i la cultura, la col·laboració entre les nacions, a fi d'assegurar el respecte universal a la justícia, a la llei, als drets humans i a les llibertats fonamentals que sense distinció de raça, sexe, idioma o religió, la Carta de les Nacions Unides reconeix a tots els pobles del món». Altres disposicions parlen del foment de la cultura i del respecte a la diversitat cultural.

Sistema de 17 de novembre de 1994 (BOE núm. 285, del 29) de l'OCDE del Ministeri d'Afers Exteriors per al Control de materials forestals de reproducció destinats al Comerç Internacional, adoptat per decisió del Consell de l'OCDE de 5 de març de 1974. Punt 7. *Inspecció, precintat i etiquetat, b.ii* «Les etiquetes seran (...) redactades en anglès o francès (...)». L'Apèndix IV *Especificacions per a l'establiment de l'etiqueta* OCDE, apartat 3, preveu que l'etiqueta inclogui un text literal en anglès, i l'apartat 6 diu el següent: «*Llengua*. Tota la informació que figuri en l'etiqueta haurà d'estar redactada bé en anglès, bé en francès, amb excepció del nom del sistema segons que s'especifica en l'anterior apartat 3. Si s'escau, podran traduir-se aquestes indicacions a una altra llengua».

Registres públics

En aquest àmbit cal destacar la possibilitat d'atribució oficial de noms de fonts estrangers als súbdits espanyols, establerta per la Llei 20/1994, de 6 de juliol (BOE núm. 161, de l'endemà), de reforma de l'article 54 de la Llei del Registre civil, la qual, per la seva transcendència, passem a reproduir. Aquesta Llei no deroga, però, el sistema de traducció dels noms a les llengües espanyoles establert per l'article 2 de la Llei 17/1977, de 4 de gener (BOE núm. 7, del 8).

LLEI 20/1994, DE 6 DE JULIOL, DE REFORMA DE L'ARTICLE 54 DE LA LLEI DE REGISTRE CIVIL

«EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

El derecho de los padres a elegir para sus hijos los nombres propios que estimen más convenientes se halla sujeto a limitaciones que se corresponden mal con el principio de libertad

que debe presidir esta materia y que demanda la sociedad española actual.

Es, en particular, inconveniente la regla que impone que los nombres propios deben consignarse en alguna de las lenguas españolas, la cual lleva consigo que hayan de rechazarse conoci-

dos nombres extranjeros, frecuentes en el entorno cultural europeo, por tener traducción usual a los idiomas de España, y que, por el contrario, se admitan antropónimos exóticos sin equivalente a estos idiomas. Las consecuencias desfavorables se acentúan en el caso de españoles nacidos fuera de España o cuando uno de los progenitores tiene una nacionalidad extranjera.

La presente Ley no contempla el problema, común a los apellidos, de la transliteración en caracteres latinos de los nombres propios escritos en alfabetos distintos, porque ésta es una cuestión que queda englobada en la más general de la traducción de documentos extranjeros. Su propósito fundamental es el de admitir para los españoles los nombres propios extranjeros. A la vez, los escasos límites que se formulan tienden a proteger a los hijos frente a una elección irreflexiva o arbitraria de sus padres, que pueda perjudicar al nacido por el carácter peyorativo o impropio del vocablo escogido o por no individualizar suficientemente a la persona.

La reforma del artículo 54 de la Ley del Registro Civil se completa con una norma de carácter transitorio que ofrece una vía sencilla para que los españoles, inscritos en un Registro Civil extranjero con otro nombre propio, puedan lograr la inscripción de éste en el Registro Civil español. Claro está que, para otras hipótesis o transcurrido el plazo previsto en esa norma, quedará a salvo la posibilidad de obtener la modificación del nombre

propio por el camino de un expediente registral conforme a las disposiciones generales en vigor.

Artículo único

El artículo 54 de la Ley del Registro Civil quedará redactado en lo sucesivo del modo siguiente:

«En la inscripción se expresará el nombre que se da al nacido, si bien no podrá consignarse más de un nombre compuesto ni más de dos simples.

Quedan prohibidos los nombres que objetivamente perjudiquen a la persona, así como los diminutivos o variantes familiares y coloquiales que no hayan alcanzado sustantividad, los que hagan confusa la identificación y los que introduzcan en su conjunto a error en cuanto al sexo.

No puede imponerse al nacido el mismo nombre que ostente uno de sus hermanos, a no ser que hubiera fallecido, así como tampoco su traducción usual a otra lengua.»

Disposición transitoria única

A petición del interesado o de sus representantes legales formulada en el plazo de tres años a partir de la entrada en vigor de esta Ley, el encargado sustituirá el nombre propio consignado en la inscripción de nacimiento por aquél con el que aparezca designada la misma persona en la inscripción de nacimiento practicada en un Registro Civil extranjero. La sustitución queda sujeta a la justificación de esta cir-

cunstantia y no procederá si el nombre pretendido incurre en las prohibiciones establecidas por el artículo 54 de la Ley del Registro Civil.

Disposición final única

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el "Boletín Oficial del Estado".»

Radiotelevisió

En aquest àmbit cal esmentar la Llei 25/1994, de 12 de juliol (BOE núm. 166, de l'endemà), per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directriu 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva. Capítol II *De la promoció, difusió i producció de determinats programes televisius*, «article 5. *Obres europees*. 1. Les entitats que prestin directament o indirectament el servei públic de televisió hauran de reservar el 51 per 100 del seu temps d'emissió anual a la difusió d'obres europees./ 2. Més del 50 per 100 del temps de reserva a què es refereix el número anterior, es dedicarà, al seu torn, a l'emissió d'obres europees en expressió originària en qualsevol llengua espanyola.

1.3. PAÍS BASC

Iñigo LAMARCA ITURBE

Letrado de las Juntas Generales de Gipuzkoa

El objeto de esta *Crónica* es exponer la normativa y las resoluciones más importantes sobre el *euskara* publicadas en el *Boletín Oficial del País Vasco* durante el segundo semestre, esto es, desde julio a diciembre de 1994. Emplearemos la sistemática de costumbre.

Administración pública autónoma

Al amparo —y en ejecución— del Decreto 238/1993 que, en desarrollo de la Ley 10/1982 básica de normalización del uso del *euskara* y de la Ley 6/1989 de la función pública vasca, regula el modo de cumplimiento y de acreditación de los perfiles lingüísticos que operan en las adminis-